

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren:

Forespørgsel [om det internationale børneår] af Inger Stilling Pedersen (KrF) m. fl.

(Forespørgsel nr. XVIII. Anmeldt 26/1 79).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Knallerters vægt- og gearbegrænsning) [af Voigt (FP), Annelise Gotfredsen (KF), Mimi Jakobsen (CD), Jens Peter Jensen (V), Lindinger (EP), Inger Stilling Pedersen (KrF) og Niels Helveg Petersen (RV)].

(Lovforslag nr. L 103. Fremsat 12/12 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Spørgsmålet om knallerters gear- og vægtbegrænsning er blevet drøftet indgående i de tre forrige folketingsår.

Den første gang man drøftede gear- og vægtbegrænsningen, var i forbindelse med behandling af forslaget til ny færdselslov i folketingsåret 1975-76. I folketingsåret 1976-77 blev spørgsmålet igen drøftet i forbindelse med behandlingen af et privat lovforslag om ophævelse af justitsministerens bemyndigelse til at fastsætte disse begrænsninger. Resultatet blev, at justitsministerens bemyndigelse hertil blev fastholdt. I folketingsåret 1977-78 var spørgsmålet på ny fremme i form af et privat lovforslag, og også denne gang blev forslaget forkastet.

Det har været karakteristisk for behandlingen i folketinget, at beslutningsgrundlaget i det væsentlige har været det samme hver gang. På denne baggrund finder regeringen, at der ikke er grundlag for en fornyet stillingtagen til den gear- og vægtbegrænsning, som der tidligere er opnået tilslutning til. Jeg

kan derfor ikke anbefale, at dette lovforslag vedtages.

Jimmy Stahr (S):

Forslaget afvises af en samlet socialdemokratisk gruppe.

Kjærulff-Schmidt (FP):

På fremskridtspartiets vegne vil jeg gerne takke de 7 forslagsstillere fra 7 forskellige partier for dette lovforslag. Forslaget er med sine udførlige bemærkninger et væsentligt indlæg i trafikikkerhedsdebatten.

Mit parti kan give sin uforbeholdne støtte til forslagsstillernes ønske om at tillade de kraftigere og tungere knallerter, der ulykkeligtvis blev forbudt af Orla Møller med cirku-læret, der fastsatte vægtgrænsen til 60 kg.

Det drejer sig jo om trafikikkerheden for de ca. 550.000 knallertkørere, der færdes i trafikken. For de fleste af dem er knallerten det dagligt benyttede transportmiddel uanset vejrforhold, uanset årstid, uanset sigtbarhed. Det er sikkerhedsmæssigt en af de svageste trafikantgrupper, vi har, og tilmed en gruppe, som i meget høj grad er afhængig af knallerten som transportmiddel.

Det bør være en selvfølge, at folketinget i denne sag ser hundrede procent bort fra partipolitik. Det må være udgangspunkt nr. 1.

Udgangspunkt nr. 2 må være at lytte til trafikikkerhedseksperterne. Her tænker jeg ikke så meget på de jurister, der tilfældigvis bemander skrivebordene i justitsministeriets afdeling for færdselssikkerhed, nej, jeg taler om de eksperter, der i deres praktiske, daglige arbejde beskæftiger sig med trafikikkerhedsspørgsmål, og som igennem omfattende materiale har dokumenteret over for folketinget og dets retsudvalg, at vi kan forbedre trafikikkerheden, hvis vi vil, ved at tillade de tunge og stærke knallerter. Det er f. eks. Landsforeningen Tryk Trafik, der i skrivelser til retsudvalget, f. eks. den 23. november sidste år, har gjort opmærksom på, at der ikke er noget tuningsproblem ved de tunge knallerter. Det er FDM, der mange gange, både ved henvendelser og ved artikler i bladet Motor, har argumenteret stærkt og klart for bevarelse af de tunge, bedst kørende og bedst bremsende knallerter.

Der er mange, mange flere: Cykelhandlernes Centralforening, Teknologisk Institut,

[Kjærulff-Schmidt]

som i den redegørelse til retsudvalget, der er citeret i bemærkningerne til lovforslaget, har argumenteret for, at en vægtgrænse på 60 kg vil fremkalde en meget uheldig udvikling af knallertmarkedet, hvor man fremstiller specielt tilpassede, skrabe modeller til det danske marked, hvilket vil resultere i forringelse af de køretekniske egenskaber. Disse og mange, mange andre henvendelser fra fagfolk og teknikere og fra lægelig side peger alle i samme retning.

Derfor må man spørge: hvorfor er regeringen og justitsministeren ikke til at tale med? Hvorfor har justitsministeren ikke rettet den fejl, hendes forgænger Orla Møller begik? Jeg er godt klar over, at justitsministeren vil kunne henvise til, at hun hos det andet regeringsparti, socialdemokratiet, ikke har kunnet finde støtte til at ophæve eller ændre Orla Møllers cirkulære. Men vi, som kender fru Nathalie Linds synspunkter og deler dem, sådan som de senest kom til udtryk under Nordisk Råds forhandlinger den 20. februar 1978, vi ville ønske, at ministeren ville lade sig lede af sine egne synspunkter, som jo falder ganske nøje sammen med eksperternes vurdering.

Jeg vil slutte med at sige, at det jo i disse dage er knap et år siden, at regeringen under brask og bram nedsatte et ministerudvalg, hvis opgave angiveligt var at begrænse ulykkestallene for børn og unge – jeg citerer fra B.T. den 15. februar 1978:

»Regeringens barske udvalg mod børneulykkerne består af indenrigsminister Egon Jensen, trafikminister Kjeld Olesen, socialminister Eva Gredal, undervisningsminister Ritt Bjerregaard, statsministeren og justitsminister Erling Jensen. Den sidste er udvalgets formand.«

Jeg ved ikke, hvilken sammensætning dette barske udvalg har i dag, om det er gået ligesom med de ti små cyklister, så der kun er én tilbage – i dette tilfælde statsministeren. Men det kan jo være, at justitsministeren vil benytte lejligheden til at fortælle os, hvem udvalget består af, og om udvalget har haft lejlighed til at behandle spørgsmålet om knallerternes vægtgrænse.

Jeg tror virkelig, at hele befolkningen og folketinget ville tage hatten af for regeringen, hvis man kom og sagde: nu har vi drøftet det i dette ministerudvalg, og vi har besluttet os

til at hæve grænsen fra 60 til 85 kg for sikkerhedens skyld.

Mette Madsen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Holmberg, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne knytte et par bemærkninger til lovforslaget.

Det er jo, som ministeren lige har gennemgået for os, et lovforslag, vi har drøftet adskillige gange her i tinget, og som også adskillige gange har været til afstemning. Jeg kan ikke se, at der fra nogen side ikke har været fremført de argumenter, der kan fremføres for og imod. Jeg kan heller ikke se, at der er fremkommet nyt, der kunne få nogen til at tage en anden stilling i dag.

På venstres vegne må jeg afvise forslaget, men jeg skal tilføje, at der, som man også har set det ved de tidligere afstemninger, er medlemmer af venstres gruppe, der vil stemme for lovforslaget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal ikke trætte tinget med en lang redegørelse, men nøjes med at henvise til de tidligere forhandlinger om spørgsmålet. Vi føler os overbevist om rigtigheden i at indføre den i lovforslaget nævnte vægtgrænse, og vi kan således støtte forslaget.

Mimi Jakobsen (CD):

CD er medforslagsstiller og kan som følge deraf selvfølgelig tilslutte sig forslaget og anbefale det til vedtagelse.

Jeg ser mig ikke i stand til at fremkomme med nye argumenter i dag. Vi har fået demonstreret knallerter skilt ad i udvalget, vi har fået gennemgået høringssvar, vi har fået belyst det problem fra alle sider. Jeg tror ikke, at nogen kan tilføje noget nyt. Jeg skal anbefale forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan tilslutte mig den sidste talers sidste bemærkning om, at der ikke er fremkommet noget som helst nyt. Derfor kan jeg heller ikke indse, at der er nogen som helst grund til at lave om på den beslutning, der allerede er truffet. Og så vil jeg ellers henvise til, at man kan læse, hvad vi har sagt ved førstebehandlingen sidst.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil ligesom den foregående taler give fru Mimi Jakobsen ret i, at der ikke kan siges noget nyt i denne sag. DKP afviser fortsat forslaget. Jeg skal lige kort bemærke, at blev det gennemført, så ville det som konsekvens have, at knallerterne igen måtte væk fra cykelstien.

Bolvig (RV):

Når alle eller i hvert tilfælde så godt som alle sikkerhedsekspertes går ind for de tunge knallerter, så burde man i socialdemokratiet kunne se bort fra tidligere standpunkter. Jeg er sikker på, at det er en ulykkelig beslutning, der er taget, men jeg skal ikke trætte tinget, for jeg er enig i, at alle synspunkter er gennemanalyseret. Derfor kan jeg nøjes med at henvise til hr. Niels Helveg Petersens tidligere indlæg, men allerhelst vil jeg henvise til justitsministerens tidligere, udmærkede og overbevisende indlæg. »Den, der overvinder sig selv, er større end den, der erobrer en stad.« Er der da slet ingen blandt 66 socialdemokratiske gruppemedlemmer, der vil overvinde sig selv i denne sag?

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal heller ikke forlænge debatten. Jeg mener også, at sagen er gennemdiskuteret, og at vi nu står med standpunkter over for hinanden, hvor ingen synes at ville vige. Jeg skal bare sige, at størstedelen af kristeligt folkepartis gruppe er enig i forslaget.

Alice Hedegard (DR):

I modsætning til sidste gang, da forslaget var fremme, er retsforbundets folketingsgruppe denne gang enig om at stemme imod forslaget.

Voigt (FP):

Både fru Mette Madsen, fru Lilli Gyldenkilde og fru Tove Jørgensen sagde noget helt skrupforkert her fra talerstolen. De sagde alle tre samstemmende, at der var intet nyt i denne sag. Det er jo ikke rigtigt, og det tyder på, at man ikke har læst lovforslagets tekst igennem. Det, der ligger til forskel, er jo, at der nu er sat loft over vægtgrænsen. Jeg ved ikke, om fru Tove Jørgensen har bemærket, at der står 85 kg nu; det forslag, der blev

stemt ned tidligere, gik jo på, at der ikke skulle være nogen grænse for vægten.

Det er i sig selv kedeligt, at man har været nødt til at lave et sådant kompromis, for det er en dårligdom, at man skal sætte grænse for trafiksikkerheden. Det har man altså gjort ved at lave et lovforslag med en vægtgrænse på 85 kg, men det var for at se, om det dog ikke kunne samle et flertal. Som det blev udtrykt af bl. a. SFs ordfører sidste gang, så havde man forestillet sig, at det var 80 kg, man talte om. Når vi har sat en grænse på 85 kg, så skyldes det, at det er det, justitsministeren har været oppe at forelægge i retsudvalget. Vi har lavet lovtæksten nøjagtigt som den, justitsministeren ønskede at få tilslutning til i retsudvalget. Men sådan skulle det desværre ikke gå.

Når fru Tove Jørgensen siger, at forslaget gennemførelse ville medføre, at knallerterne skulle væk fra cykelstien, så synes jeg, at fru Tove Jørgensen skulle begrunde, hvorfor hun mener det. Fru Tove Jørgensen er jo helt indstillet på, at det færdselssikkerhedsmæssigt er bedst, at de knallerter, vi har i dag, befinder sig på cykelstien. Det vil jo ikke give nogen forandring, at man bare vedtager, at man kan bevare det bestående, og det, man ved dette forslag forsøger, er at bevare det bestående marked, og efter fru Tove Jørgensens stilling ved tidligere afstemninger her i salen er de jo velegnede til at køre på cykelstien. Derfor forstår jeg slet ikke den argumentation, at lovforslagets gennemførelse skulle betyde, at knallerterne skulle væk fra cykelstien.

Så siger justitsministeren, at beslutningsgrundlaget er det samme, som man nu har haft igennem en årrække. Der må jeg henvise til de ting, som bl. a. justitsministeren selv har anført i taler her i folketinget, nemlig at beslutningsgrundlaget sådan set ikke var rimeligt. Justitsministeren har jo sagt, at det er trafiksikkerheden, det drejer sig om, og hun har sagt, at hun ikke mener, at beslutningen er truffet på et rigtigt grundlag, og hun har henvist til, hvad forskellige førende trafikmedicinere har sagt.

Jeg kan da her henvise til tabellerne i lovforslagets bemærkninger, hvor man tydeligt i de opstillede skemaer ser, hvor væsentligt det er, at man har en fri vægtgrænse. Det er helt oplagt, når man kigger på statistikken, at det er førerne af de tunge knallerter, der er ude

[Voigt]

for de færreste ulykker og de ulykker, der giver de mindste kvæstelser. Det fremgår også af oversigten i bemærkningerne vedrørende længde, bredde og højde, at de store knallerter ikke fylder mere end de såkaldt lette, ja, nogle af dem fylder endda mindre.

Jeg skal ikke trampe på en modstander, der i forvejen ligger på langs i mudderet, men jeg kan da udtrykke medlidenhed med justitsministeren over, at hun i den grad er nødt til at gå på akkord med sine så ofte før fremførte gode liberale synspunkter vedrørende dette lovforslag. Jeg synes, det i sig selv er forstemmende, at regeringssamarbejdet nu også medfører, at man skal ødelægge trafikikkerheden på dette område, for det er jo justitsministerens egne ord, at det her drejer sig om at højne trafikikkerheden. Det er ærgerligt, at vi sammen med alt det andet skidt og bras, som denne regering belemrer os med, også skal ind i nogle situationer, hvor det betyder en svækkelse af færdselssikkerheden.

Må jeg så ikke afslutningsvis sige, at jeg er enig med ministeren i, at dette forslag har været drøftet grundigt under udvalgsarbejdet, meget grundigt endda. Vi står jo i en situation nu, hvor loven skal træde i kraft om 8 måneder, og vi skylder vel branchen som sådan, at den nu får en afklaring på denne sag, uanset hvordan den måtte blive. Jeg skal derfor henstille til folketingets formand, at forslaget, hvis ikke der er nogen, der udtrykker ønske om udvalgsbehandling, må gå direkte til anden og tredje behandling, hvilket er i overensstemmelse med forslagsstillerne.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men jeg vil dog blot lige sige til hr. Voigt, at SFs ordfører på intet tidspunkt ikke var klar over, at der ikke var nogen fast grænse i det sidste forslag fra hr. Voigt. Om der måske har været andre i SF, der har udtalt sig anderledes, skal jeg ikke kunne sige.

Med hensyn til det, jeg sagde om, at der intet nyt var sket i sagen, så var det netop med henvisning til, hvad fru Mimi Jakobsen, der står som forslagsstiller sammen med hr. Voigt til dette forslag, sagde. Fru Mimi Jakobsen sagde, at der var ingen grund til at holde store taler, for der var intet nyt sket i

sagen, og det var jeg enig med hende i, selv om jeg er uenig i forslaget som sådant.

Så vil jeg godt lige tillade mig, når hr. Voigt taler om, at nogle af os ønsker at bevare det bestående, at sige, at det er rigtigt, men det er dog kun bestående i den forstand, at det ikke er trådt i kraft endnu. Hvis vi skal tale om, hvem der vil bevare det bestående, så er det altså hr. Voigt, der vil det.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal lige til hr. Voigts opklaring sige, hvad der vel næppe kan være nogen ubekendt, at der i øjeblikket er en vægtgrænse på 60 kg. En forøgelse af denne vægtgrænse vil betyde, at mængden af gods, der eventuelt skal kollidere med cyklisterne, bliver betydelig større.

Dette forslag indebærer faktisk, at man må køre på letvægtsmotorcykel på cykelstierne uden at have kørekort. Derfor er der tale om en alvorlig ændring, der ville medføre, at knallerterne igen måtte væk fra cykelstierne; ellers ville der simpelt hen gå for mange cyklistere til grunde, i hvert fald deres liv og lemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Som vi hørte, nævnte ordføreren for forslagsstillerne, hr. Voigt, at han ikke behøvede udvalgsbehandling, men da der fra anden side er fremsat ønske om udvalgsbehandling, vil jeg foreslå, at forslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel til justitsministeren:

Forespørgsel af Inger Stilling Pedersen (KrF), Chr. Christensen (KrF) og Inge Krogh (KrF):